

Indskud på pension for midler i virksomhedsordningen?

Når der skal tages stilling til, om et beløb skal anses for hævet fra virksomheden til ejerens private økonomi, er det afgørende, hvad det hævede beløb er anvendt til. Hævninger, der anvendes til dækning af private udgifter, herunder hævninger til skatter, skal anses for hævet i hæverækkefølgen.

Når ejeren af virksomheden vil foretage indskud på en ratepension eller lignende, ligger det fast, at indskuddet bliver betragtet som en hævning i virksomheden, hvis beløbet trækkes på virksomhedens konto.

En selvstændigt erhvervsdrivende, der anvendte virksomhedsordningen, ønskede at foretage indskud på en pension omfattet af pensionsbeskatningslovens § 53 A (opsparingsordning). Indskud skulle ske med den overskydende likviditet i virksomheden, idet ejeren forventede en god forrentning uden større risiko. Indskud på en sådan pensionsordning er ikke skattemæssigt fradragsberettiget, og den årlige værditilvækst er skattepligtig.

Virksomhedsejeren bad SKAT om et bindende svar, hvor han ønskede bekræftet, at indskud på en sådan pension ikke ville blive betragtet som en hævning i virksomhedsordningen. SKATs svar var, at der var tale om et privat aktiv, og indskud på pensionen for midler under virksomhedsordningen ville derfor være en hævning. Sagen blev indbragt for Landsskatteretten. Under sagens behandling afgav Skatteministeriet følgende udtalelse:

Det er Skatteministeriets opfattelse, at livsforsikringer som den omhandlede efter sin karakter er et aktiv, der har en særlig tilknytning til den skattepligtige som person, og derfor ikke er et aktiv, der tilhører virksomheden. Forsikringspræmien udbetales således, når den skattepligtige fylder et bestemt antal år eller afgår ved døden. Aktivet er derfor helt uanvendeligt til at anbringe midlertidig ledig likviditet i. Desuden kan den skattepligtige jo være ophørt med virksomheden lang tid før midlerne kommer til udbetaling.

Skatteministeriet kan endvidere henvise til SKM2011.215.SR. Sagen vedrørte en livsforsikring, som var oprettet som alternativ til anden investering eller opsparing. Der var ikke tale om en risikoforsikring, da der var garanti for, at det indbetalte beløb udbetaltes efter senest 5 år.

Skatterådet fandt, at livsforsikringen ingen tilknytning havde til den virksomhed, som spørger drev. Dette uanset, at opsparingen beskatningsmæssigt var sidestillet med anden opsparing. Livsforsikringen var derfor et privat aktiv, der ikke kunne indgå i virksomhedsordningen. Skatterådet kunne således ikke bekræfte, at spørger med midler omfattet af virksomhedsskatteordningen kunne indgå en livsforsikringsaftale omfattet af pensionsbeskatningslovens § 53 A uden konsekvenser for opsparet overskud, og uden at indskuddet anses for hævet efter virksomhedsskatteoven.”

Landsskatteretten udtalte, at den pågældende pension ikke indeholdt noget forsikringselement, selv om den blev tegnet med virksomhedsejeren som forsikringstager og den forsikrede. Indskuddet på den pågældende pension kunne opsiges med en måneds varsel, og tilvæksten beskattedes løbende i virksomheden ligesom en renteindtægt. Indskuddet måtte på denne baggrund betragtes som enhver anden kapitalanbringelse i virksomhedsordningen, herunder indskud på en bankkonto med kortere eller længere bindingsperiode. Så sagens udfald blev, at indskud på pensionen ikke skulle betragtes som en hævning i virksomhedsordningen.

Det vides ikke, om Skatteministeriet vil indbringe sagen for domstolene, så derfor kan det ikke umiddelbart tilrådes at tegne en sådan pension med midler under virksomhedsordningen.

30. september 2011